

नं० ४८२०

नाम - देवीरहस्ये सूर्यकवचं वज्रपञ्जरः

कर्त्ता - x

पत्रसंख्या - १ पत्रम् तं. x

लिप्ययः - तंत्रम्

ॐ श्रीं गोशाय नमः । ॐ श्रीं सूर्याय नमः । ॐ श्रीं देवदेवो भगवान्मास्त्रो न हुतां निधिः । गोपत्री-
 नायको भास्वान्तरितेति प्रगीयते । तान्नाहं कवचं दिव्यं वज्रं पञ्जरं काशिकां सर्वमंत्रं प्रपुं-
 गुं सुमुखविचारस्य स्पर्शः । सर्वं कवचं हं देवि रत्नं दारिद्र्यं नाशनां महाकर्म हं देवि सर्व-
 रोगं निवहतां । सर्वं शत्रुं समूहं हं संग्रामं विजयं प्रदा । सर्वं तेजः शम्भु सर्वं देवदानव-
 पूजितं । एते राजा मेघं धारे ह्येकं पदं विनाशनं । भक्त्या भक्तिं नमः भैरवान्न निर्गतां ।
 गृहीतं हं देवि सर्वं संकटं नाशनं । धारणादस्य देवमिह वरुणं लोमपितृमहः ।
 विष्णुं नारायणं देवि रागं देवतां जपिष्यति । शंकरः सर्वं लोकं मोक्षायोऽपि
 दिवस्यति । ओम् श्रीं श्रीः कृष्णं देवि शिवोऽहं भैरवीश्वरः । मंत्रात्मकं परं वरं सजितं ।
 ह्यारमुत्तमं मोक्षारमे देवे मूर्ध्नि स्थिता नरे महेश्वरि । स राजवत्सल मोक्षं लोक-
 तेजस्यै वरि मर्त्यतः । बहुनेकानि देवि कवचं च स्थाप्य धारणात् । इह लोके
 धनयोग्यं नृदिर्भवति तात्पर्यम् । पराजयं प्राप्तिं देवानामपि दुर्बला ।
 कवचं ह्यस्य सुभगे मूलं विद्याममस्तु च । वज्रं पञ्जरं काशिकां सर्वमंत्रं प्रपुं-
 गुं गोपत्रीं धृत्य इत्युक्तं देवतां सजितं स्मृतः । प्राप्ता जीजं शारं ह्येकं वरं । कीलकं भीति-
 श्वरि । सजितं साधने देवि विनिमोगः प्रकीर्तितः । ॐ प्रपुं श्रीं वज्रं पञ्जरं काशिकां
 सर्वमंत्रं गोपत्रीं कृष्णं श्रीं कृष्णं जपि । गोपत्रीं धृत्यः । श्रीं सजितं देवतां ह्रीं वीजं । सः शक्तिः ।
 नमः श्रीं कृष्णं । सर्वार्थसाधने स्पर्शं कवचं पाठे विनिमोगः । अथ गोपत्री ।

सू. क.

२

ओं तालुसमा विन्दे भास्वाम श्रीमहि तन्नः सपिः प्रचोदयात् । । अथ ध्यातः ।
 ओ मणिमुकुट मरीचि स्फी वभास्व लुलाटे अनमक लश वुस्तां भोज वुस्तार विदं ।
 निहिल निगमगमं विष्णु रा लिंगितांग मनति सारमिजेष्टं सूर्य मीशं नमामि ।
 ओं जं जं जं इ ई शिरः प्रातः ओं सूर्ये मंग दि ग्रहः । उं कं मं रं कृष्णं न कृ
 रविः पातचि नमः । लं लं लं लं पातु नेगे ही ममा रुषा सारवि । ओं ओं जं जं
 शुक्लौ पातु सः सर्वजग दीप्तरः । कं लिंगं चं पातु गं ठौ सूर्यः सुर पूजितः ।
 चं छं जं चं चं तालं मे पातु मम धिया प्रभुः । टं ठं उं दं द्रुवं पातु यं मे मी चर पूजितः ।
 तं वं दं धं गं लं पातु नं नारायण बल्लभः । पं फं रं मं मम स्मर्यो पातु नं महाम
 निधिः । पं दं लं लं मुजौ पातु मूलं सकल नायकः । शं षं सें हं पातु वक्षो मूल मंग
 मयो ध्रुवः । लं धः कक्षिं सदा पातु ग्रह नाथो दिने चरः । उं जं ठं तं मं मे पातु
 पृष्ठं विनय नायकः । ओं ओं इ ई उं उं मं रं नदि पातु तपोपहः । लं लं लं लं लं ओं ओं
 ओं ओं लिंगं मे व्यादेह स्वः । कं लिंगं चं चं छं जं मं कर्हिं पातु ममावत । टं ठं उं दं
 तं वं दं धं जानू भास्वामि ममावतु । पं फं रं मं पं दं लं लं जं यो मे ममा विधा करे । शं षं सें हं —

रु. क.
२
२

लिखित्वा रनिवाते तिस्रे वाजलमे प्रिये । उच्च गन्धेनीद्वयेन स्वयं श्रीदेवाभिती
उमिशीतपुष्पेन पुज्यत्वा च महिम्ना । ननसिमाच्छरीरमा मन्त्रभास्म्यादमे । श्वेत-
सूत्रमस्तेन सुगन्धना नष्टमेदुटी । सो वनेति तस्य संवेष्टन धारणे त्रीणि वा पुजे ।
रत्ने रिपुं जयेद्देवि वादी तै दिति जैष्यति । राजसालो भवेन्नित्यं सर्वं तजाम्ना
भवेत् । कठस्थं पुत्रदाये वि कुक्षिस्था शोभनाशिनी । शिरस्यागुहिकादि स्या राज-
-लोकमभ्युदये । पुज्यत्वा धनदा त्रित्यं तेजो कृदि निवर्धिनी । नन्द्याना काल-
नन्द्या ना मृतवता च प्रांगता । नष्टं तंधारयेन्नित्यं बहुपुत्री पुजापते । दाम-
दहे भवेन्नित्यं गुहिकेष्टा महेश्वरी । महास्त्रीतीन्द्र कृतानि कृत्वा ह्यदीनि कार्जति ।
तदेहं प्राप्य त्वर्थाणि भविष्यति न संशयः । त्रिकालं यः पठेन्नित्यं कवचं वज-
पञ्जरं तस्य सद्यो महादेवि सुखिता वरदा भवेत् । उवाचा कवचं देवि
पुजयेद्यस्मा पीतं तस्य पूजाजितं पुष्पं जन्म मोहायु निष्फलं । प्रातावते
पठेत्सु सप्तम्यं रानिवासे र महाकुष्ठमिदं देवि पु-भतेनाग संशयः ।
त्रिरोगो यः पठेत्सु दारिद्र्यं वज्र पञ्जरं लक्ष्मीं वा र जायेत दानि सद्यः सर्वं प्रसादतः ।
भक्त्या यः प्रपठेद्देवं कवचं प्रलहं प्रिये । इह लोके शिषं भुक्त्वा देहं ते पुक्ति-
का पुजात ॥ इति श्री देवि रहस्य वज्रपञ्जरायं कवचं संपूर्णम् । शुभमस्तु